

ISMAEL

EVANGELIE VOOR HET MIDDEN-OOSTEN

**Jij gaat
naar Jemen**

**Zijn lof
getuigen**

**Afscheid in
het 'restaurant'**

4

18

22

3

Inleidend**Zijn lof getuigen**

14

Boekrecensie**Ik zal de laatste zijn**

4

Reisverhaal**Een bijzondere ontmoeting in Libanon**

15

Project uitgelicht**Hulp aan jezidi-meisjes**

6

10/40 raam**Jij gaat naar Jemen**

16

Betrokkenheid**Donateurs vertellen**

8

Meditatie J.C. Ryle**Is uw hart recht voor God?**

18

Afscheid**Afscheid in het 'restaurant'**

10

Woestijnleven**Ik ben gezegend met jouw aanwezigheid**

20

(Voorlees)verhaal**Duiven in Gaza**

23

Kleurplaat**Voor iedereen van 3 - 103 jaar**

Met uitneembare poster op blz. 12!

OP DE COVER DE 4-JARIGE IBRAHIM WOONT IN HET EGYPTISCHE DORPJE ZAWAYA SULTAN. HIJ HAD EEN ERNSTIGE LONGZIEKTE, MAAR DE HEERE HEEFT HEM WEER GEZOND GEMAAKT. MOEDER YOUSTINA EN OMA EMAN ERVAREN DIT ALS EEN GEBEDSVERHORING.

Colofon

Stichting Ismaël richt zich op de geestelijke nood van de Arabischstalige volken in al dan niet gesloten moslimlanden in het Midden-Oosten.

Veiligheid Vanwege de veiligheid kunnen (plaats)namen en leeftijden gefingeerd zijn. Dit magazine is een gratis uitgave.

Beeld Eigen foto's, Unsplash, Freepik
Redactie Petra Kater, Wouter Verduijn en Jan Vreeken
Ontwerp & Realisatie BureaJairo.nl
Drukwerk De Hoop Drukkerij
Oplage 6.000

Adres Nieuwe Tiendweg 11a
2922 EN Krimpen aan den IJssel
Telefoon 085 - 00 81 616
Mail info@stichting-ismael.nl
Website www.stichting-ismael.nl
Doneren NL68 TRIO 0786 7131 43

 Ismaël
Evangelie voor het Midden-Oosten

ZIJN LOF GETUIGEN

Er is de laatste tijd veel in beweging in de Arabische wereld. De spanningen in de regio namen toe, maar inmiddels is er – door bemiddeling van de president van de Verenigde Staten – een nieuwe vredesovereenkomst gesloten tussen Israël en een aantal Arabische staten.

Moge dit een begin zijn van meer rust en stabiliteit. Toch weten we: ware vrede is niet het gevolg van politieke akkoorden, maar van het kennen van de Vrededorst, Jezus Christus.

Laten we hopen en bidden dat er voor de Arabische volken betere tijden komen, ook geestelijk. Want voor de kerk van Christus in de Arabische wereld is het niet gemakkelijk. Tijdens een reis die wij onlangs maakten naar Libanon en Syrië, werd dat opnieuw zichtbaar. Overal zie je de sporen van geweld, oorlog en terreur. Hele wijken liggen nog in puin, en veel mensen dragen wonden die niet met het oog te zien zijn. Wat heeft dit gebied het Evangelie van vrede en gerechtigheid nodig!

Te midden van dat alles woont daar ook de gemeente van Christus. Christenen vormen in de Arabische wereld vaak een kleine minderheid. De omstandigheden verschillen sterk van land tot land.

In Libanon is er formeel godsdienstvrijheid, maar wie uit de islam tot Christus komt, moet rekenen op verzet – soms zelfs op verstoting of geweld. De schaamte die families ervaren als iemand de islam verlaat, kan zo groot zijn dat men tot het uiterste gaat. En toch... ook dáár wordt het zaad van het Woord gezaaid.

In een eenvoudige ruimte, soms niet groter dan een klaslokaal, komen honderden vluchtelingen samen om te luisteren naar de boodschap van Gods genade. Mensen die alles verloren hebben, vinden troost in het Woord dat zegt: "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." (Mattheüs 11:28)

Sommigen van hen keren later terug naar Syrië of andere landen in de regio. En met hen gaat het Evangelie mee, als een levend getuigenis van Gods ontferming. Zo wordt het zaad van het Koninkrijk wijd verspreid – onopvallend, maar krachtig.

Wij worden geroepen om te zaaien, te bidden en te getuigen. De vrucht is van Hem alleen. Het is de Heilige Geest die in stilte werkt, harten opent en zondaren trekt tot de Zaligmaker. Zo vindt het Woord van God ook in de Arabische wereld zijn weg, door harten en levens van mensen heen.

Stichting Ismaël mag daar een klein steentje aan bijdragen. In deze uitgave leest u meer over ons werk onder Arabische volken.

We zien telkens opnieuw dat de Heere Zich een gemeente vergadert – ook uit die volken die vroeger vijanden waren van Israël en van de God van Israël.

De Heere heeft beloofd dat Hij Zijn Kerk zal bouwen, en dat de poorten der hel haar niet zullen overweldigen. (Mattheüs 16:18) Dat geloof geeft moed om voort te gaan in dit zendingswerk, in de wetenschap dat Zijn lof eens wereldwijd zal weerklinken. 🕊

*LATEN WE HOPEN EN BIDDEN
DAT ER VOOR DE ARABISCHE
VOLKEN BETERE TIJDEN KOMEN,
OOK GEESTELIJK. WANT VOOR
DE KERK VAN CHRISTUS IN DE
ARABISCHE WERELD IS HET
NIET GEMAKKELIJK.*

Ds. W. Visscher
Voorzitter Stichting Ismaël

Een bijzondere ontmoeting in Libanon

In september bezochten directeur Jan Vreeken en voorzitter ds. W. Visscher verschillende projecten in Libanon en Syrië.

4

Kfardebian is een dorpje in de bergen van Libanon. De weg ernaartoe kronkelt door een groene streek vol pijnbomen, met hier en daar jonge cederbomen die recent zijn aangeplant. De steile wegen en scherpe bochten maakten de reis avontuurlijk, maar het uitzicht was adembenemend.

In Kfardebian ontmoetten we Walid en zijn vrouw. Ze zijn afkomstig uit Byblos – in de Bijbel bekend als Gebal. Zij zetten zich met hart en ziel in voor een groep van ongeveer 250 Koerdische vluchtelingen uit Syrië. De meesten zijn analfabeet, maar

hun verlangen om meer te horen over de Heere Jezus is ontwapenend. Hoewel ze allen een moslim-achtergrond hebben, kwam één van hen tot geloof. Zijn getuigenis raakte velen, en inmiddels bezoeken velen van hen de kerk.

Iedere zondag zit het gebouwtje vol – en zelfs op deze dinsdagavond was het druk.

Tijdens de dienst spraken we over Psalm 72: “Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang er de zon is, zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden.” en over Johannes 14: “Ik ben de Weg.” De boodschap raakte harten. Na afloop was er ruimte voor gesprek en gebed, vooral voor mensen in rouw of met ziekte. Dat deed hen zichtbaar goed.

Na de dienst stonden we buiten met een groep van zo’n dertig mannen. Mannen die na een lange dag werken net genoeg verdienen om hun vaak grote gezinnen te onderhouden. Het was bijzonder om te zien hoe sommigen openlijk vertelden wat de Heere Jezus voor hen betekent – zonder schroom, midden in de groep.

Sommigen overwegen terug te keren naar Syrië nu de situatie daar iets verbeterd is. Wie weet hoe zij daar tot zegen kunnen zijn, als getuigen van Gods grote daden. Want zolang er de zon is, zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden. 🙏

... OPDAT GIJ ZOUDT VERKONDIGEN DE DEUGDEN DESGENEN,
DIE U UIT DE DUISTERNIS GEROEPEN HEEFT
TOT ZIJN WONDERBAAR LICHT ...

1 PETRUS 2:9

JIJ GAAT NAAR JEMEN

Stel, je hebt een verlangen om uitgezonden te worden voor Gods Koninkrijk. En dan komt Jemen op je pad. Zou je gaan? Naar een gevaarlijk land waar je veel van je dagelijkse comfort moet opgeven?

6

Eerder dit jaar overleed Greg Livingstone, de oprichter van de zendingsorganisatie Frontiers. Toen hij student was, deed hij mee aan een gebedsavond voor de islamitische wereld. “Voor welk land wil jij bidden?”, werd hem gevraagd. Greg had geen idee. “You’ve got Libya”, werd hem toen verteld. “Jij krijgt Libië.” Greg had nog nooit van dat land gehoord en kon het onmogelijk aanwijzen op de kaart. Maar sinds die avond liet de nood van Libië hem nooit meer los, en de nood van de rest van de moslimwereld evenmin. De organisatie die hij later oprichtte werd actief in vrijwel alle islamitische landen van de wereld en zond vele honderden mensen uit.

Evangelie voor de Arabische wereld

Zo kan het gaan als je eenmaal aangeraakt wordt door de nood van mensen die nauwelijks kans hebben om van het Evangelie te horen. Daarom richt Stichting Ismaël zich op de verkondiging van het Evangelie in de Arabische wereld. Zodat we mensen kunnen sturen naar gebieden waar maar weinig christenen actief zijn.

*HET GEBIED MET DE MINST
BEREIKTE VOLKEN TER
WERELD KRIJGT DE
MINSTE ZENDELINGEN.*

Dat dit nodig is, blijkt wel uit de cijfers. De meeste onbereikte volken wonen in Azië en Noord-Afrika, in een gebied dat op de kaart te vinden is tussen de 10^e en de 40ste breedtegraad. Daarom wordt dit gebied wel het 10/40-raam genoemd. In dat raam liggen allerlei grote landen, zoals India, China, Egypte en Saudi-Arabië. Maar ook bevinden zich daar veel kleinere landen die minder bekend zijn, zoals Jemen, Nepal, Qatar en Koeweit.

Het 10/40-raam

De organisatie Joshua Project heeft berekend dat van alle zendelingen die door de wereldwijde kerk worden uitgezonden, 90 procent wordt gestuurd naar gebieden buiten het 10/40-raam. Dat betekent dus dat het gebied met de minst bereikte volken ter wereld de minste zendelingen krijgt! En om het nog duidelijker te maken: van die 10 procent die wél naar het 10/40-raam gaat, komt een groot deel terecht in die landen binnen het raam die juist een lokale kerk hebben, zoals Egypte. Voor de gesloten landen blijft dus maar een paar procent over.

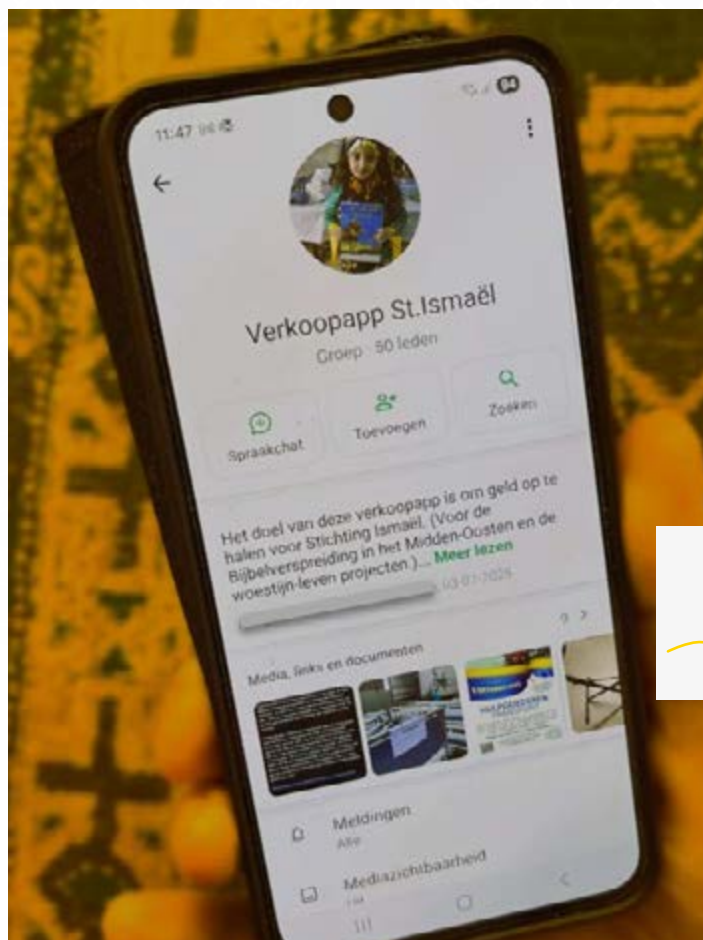
Daarom is onze vraag: wie gaat er naar Jemen? Wie gaat er naar Saudi-Arabië? Vooral dat laatste land kun je tegenwoordig prima binnenkomen, zeker als je kwaliteiten hebt in de gezondheidszorg of de engineering. Maar zelfs het door oorlog verscheurde Jemen is niet onmogelijk.

Luisteren naar Gods stem

Wat doe jij als de Heere de nood van de mensen in Jemen op je hart bindt? Greg Livingstone had het allemaal naast zich neer kunnen leggen. Maar doordat hij gehoorzaamde, werd hij een instrument in Gods hand waardoor vele honderden mensen uitgezonden konden worden naar de moslimwereld. 🕊

Heb jij ook een verlangen om uitgezonden te worden? Het beste wat je kunt doen is het bij de Heere neerleggen in gebed. Blijf dat doen.

Laat het je niet los? Een mailtje is zo gestuurd. Bij Stichting Ismaël begeleiden we zowel singles als gezinnen bij hun uitzending naar Arabische landen. We komen graag met jou in contact via info@stichting-ismael.nl of 085 - 00 81 616. 🕊

Verkoop App St. Ismaël

In juli 2025 is er een VerkoopApp gestart ten bate van Stichting Ismaël. Deelnemers kunnen via deze WhatsApp-groep hun spullen verkopen en kunnen (een deel van) de opbrengst aan Stichting Ismaël schenken. Van kinderkleding tot muziekinstrumenten: het mag allemaal verkocht en gekocht worden.

Scan de QR-code hiernaast om ook deel te nemen en spullen te kopen en te verkopen voor het goede doel.

Dagboek van J.C. Ryle

Is uw hart recht voor God? ~ 5 december

Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht; 1 Petrus 2:9

Is uw hart recht voor God? Wees dan dankbaar. Loof de Heere voor Zijn verkiezende genade, die “u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht” (1 Petrus 2:9). Bedenk wat u van nature was. Bedenk wat gedaan is voor u door vrije, onverdiende genade. Uw hart is misschien niet volledig zoals het zou behoren te zijn, noch zoals u hoopt dat het zal worden. Maar uw hart is wezenlijk niet meer het oude hart waarmee u geboren bent. De man wiens hart is veranderd zou zeker vol van dankzegging en lofprijzing moeten zijn.

Is uw hart recht voor God? Wees dan nederig en waakzaam. U bent nog niet in de hemel, maar u bent in deze wereld. U bent in het lichaam. De duivel is nabij u en slaapt nooit. O, behoed uw hart boven al wat te bewaren is! Waakt en bidt opdat u niet in verzoeking komt. Vraag Christus Zelf om uw hart te bewaren. Vraag Hem in uw hart te wonen, er in te regeren en het te bewaken en elke vijand onder Zijn voeten te brengen. Geef de sleutels van de vesting van uw hart in de handen van de Koning Zelf en laat ze daar. Het is een indringende uitspraak van Salomo: “Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot” (Spr. 28:26).

Is uw hart recht voor God? Wees dan hoopvol wat betreft de harten van andere mensen. Want wie onderscheidt u? (1 Kor. 4:7) Waarom zou niet een ieder in deze wereld veranderd kunnen worden, wanneer iemand als u een nieuwe schepping is geworden? Blijf werken. Blijf bidden. Blijf spreken. Blijf schrijven. Span u in om zo veel mogelijk geestelijk goed te doen aan zielen. Wanhoop nooit aan iemands behoud zo lang hij in leven is. De man die veranderd is door genade zou zeker moeten voelen dat er geen hopeloze gevallen zijn. Er zijn geen harten die onmogelijk zijn voor Christus om te genezen.

*Uit de preek “Het hart”.

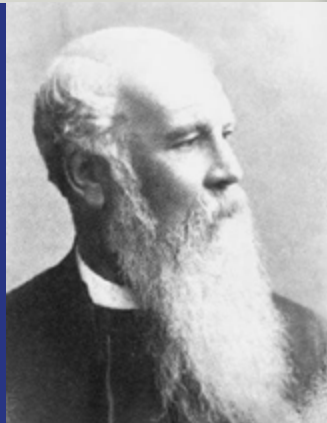
Bronvermelding:

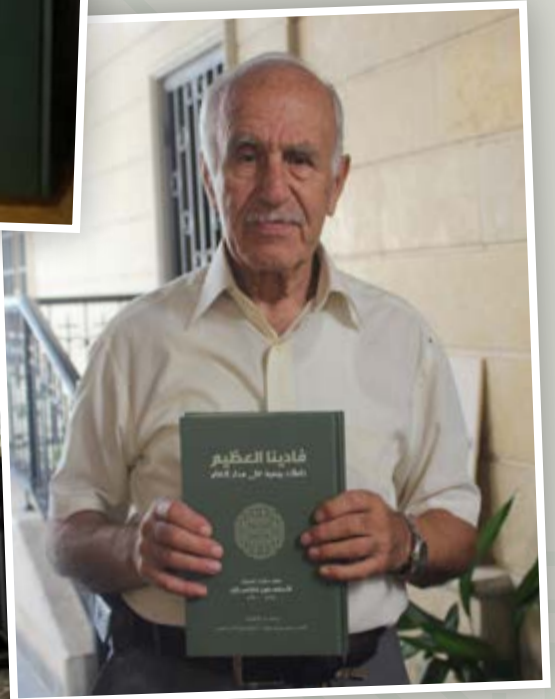
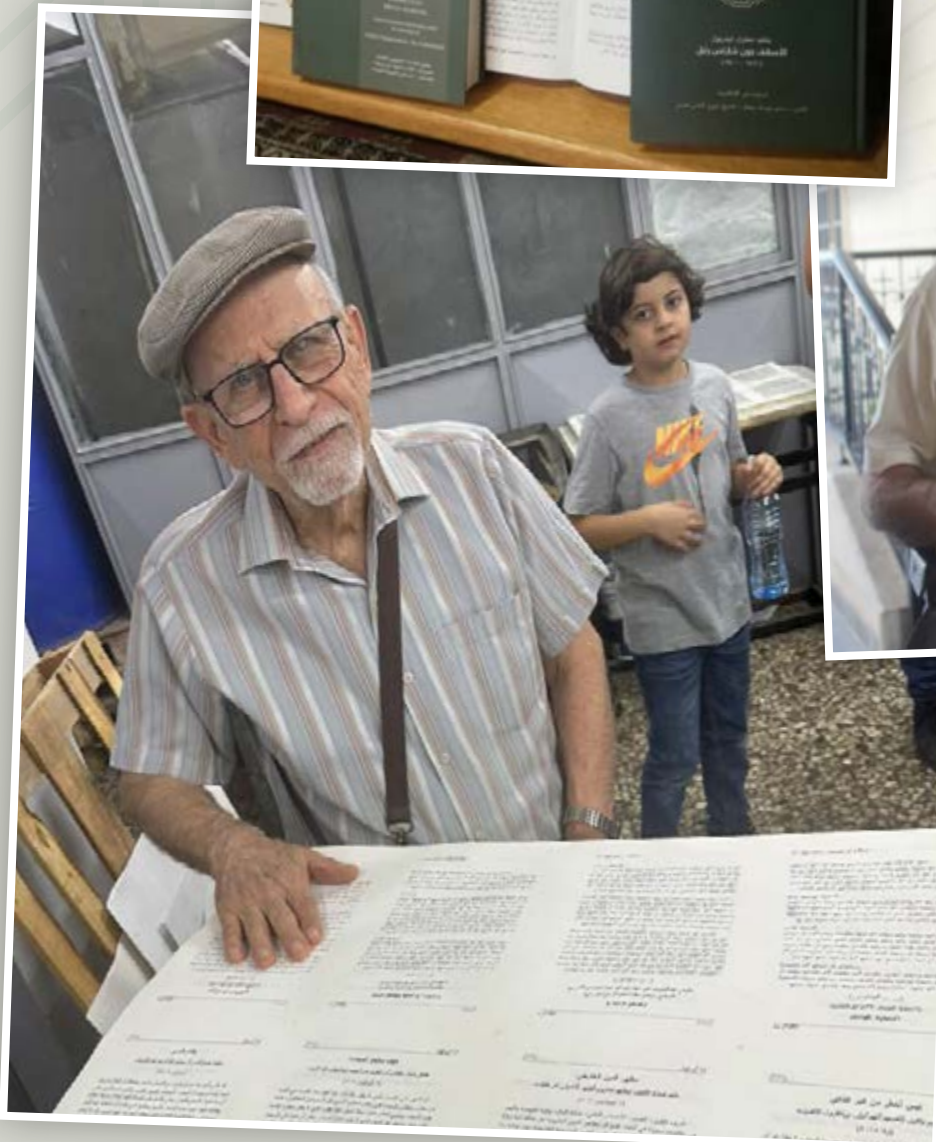
Vertaald uit: *Our Great Redeemer: 365 Days with J.C. Ryle*,
door Bryan Schrank, Reformed Heritage Books, 2024.

John Charles Ryle

(10 mei 1816 – 10 juni 1900)

Ryle was een bekende Engelse bisschop in de Anglicaanse kerk. Zijn prediking stond in de traditie van de hervormers en de puriteinen. Ryle schreef meer dan dertig (dag)boeken en honderden traktaten. Hij had de gave om zijn boodschap in korte bewoordingen weer te geven en snel tot de kern van de zaak te komen.

Foto's boven: Verschillende mensen in Syrië die het dagboek ontvingen.

Foto links: Ouderling Meassy beoordeelt de drukvellen van het dagboek. Hij vertaalde dit dagboek in het Arabisch. Eerder vertaalde hij de bekende kinderbijbel van Van Dam.

IK BEN GEZEGEND MET JOUW AANWEZIGHEID

WOESTIJNLEVEN MOZES

Met een vaart stuift hij naar binnen, rent de speelkamer binnen, schopt een aantal bouwwerken omver en belandt daarna huilend op de bank. Hij is één van de veertien kinderen die is uitgenodigd op het feestje van onze zoon.

Terwijl de andere kinderen als een bont gezelschap, uit minstens tien verschillende culturen afkomstig, vrolijk doorspringen op de trampoline, is voor deze jongen de lol eraf. *'They're giving me names!'*. Ik ga naast hem zitten en probeer hem gerust te stellen. Maar oei, een ruzie oplossen in een andere taal blijkt ineens best ingewikkeld. Gelukkig kunnen onze kinderen ons een handje helpen. Ze schamen zich soms een beetje voor het basale niveau Engels van hun ouders, want sinds ze op de internationale school zitten is hun niveau Engels in rap tempo gegroeid. Dusdanig dat hun ouders zich soms vertwijfeld afvragen of ze sommige Nederlandse begrippen nog wel kennen.

Onze focus ligt vooral op het leren van de Arabische taal. *'You need to speak Arabic if you want to be friends'*, was één van de eerste opmerkingen die we van een buurtbewoner kregen toen we hier kwamen wonen.

Inmiddels, acht maanden studeren verder, maken we onze eerste 'vrienden'. De vrouw die iedere dag op de route naar school bosjes mint verkoopt bijvoorbeeld. Even vragen hoe het met haar gaat. Of waar ze was toen ze er gisteren niet stond. Trots vertelde ze dat ze haar dochter naar school kon

brengen, omdat ze de schoolkleding kon betalen. We zijn dankbaar dat we daar een steentje aan bij kunnen dragen, maar vooral dat we als christen in haar leven aanwezig mogen zijn en haar in gebed kunnen opdragen.

We weten inmiddels hoe moeilijk het voor hen is als mensen hier de Heere Jezus gaan volgen. Een lokale vriendin heeft het onlangs aan den lijve ondervonden. Verstoten door familie, zonder werk en een leven onder voortdurende druk die op haar uitgeoefend wordt om terug te keren tot het andere geloof. Af en toe komt ze langs en delen we ons gezinsleven met haar. Dat klinkt heel vredig, maar de laatste keer was het met huilende en jengelende kinderen, die opeens erg veel aandacht van ons nodig hadden, verre van vredig. Zelfs zo dat we ons na het bezoek afvroegen of we haar hiermee niet meer belasten dan helpen. Terwijl we ook weten dat geestelijke strijd hierin een rol speelt en bewarend en beschermend gebed zo nodig is.

Toen we haar kort daarna weer zagen, kregen we een kaartje: *'I'm blessed with your presence. It makes a difference to have you, sister and brother, and nice family.'* Verwonderd bedenk je dan dat de Heere gelukkig geen perfecte mensen en families nodig heeft om voor anderen tot zegen te kunnen zijn! 🕊

"WE ZIJN DANKBAAR DAT WE ALS CHRISTEN IN HAAR LEVEN AANWEZIG MOGEN ZIJN EN HAAR IN GEBED KUNNEN OPDRAGEN."

PROJECTOVERZICHT

Woestijnleven

Er zijn landen waar tweeduizend jaar na de komst van Christus nog altijd géén kerk is. Hoe lang zal die situatie nog duren? Het is ons diepe verlangen dat hierin verandering komt. De focus van Stichting Ismaël ligt op de (gesloten) landen van het Midden-Oosten, waar nog geen autochtone kerk bestaat. Dat is met name het geval op het Arabisch schiereiland. Maar ook in de andere streng islamitische landen van de Arabische wereld hebben velen nog nooit van het Evangelie gehoord.

De veldwerkers van Woestijnleven werken in de Arabische wereld. Die strekt zich uit van Irak in het oosten, Egypte in het westen, tot het Arabisch Schiereiland in het zuiden. Om veiligheidsredenen kunnen we niet precies zeggen waar onze werkers zitten, maar zij werken als tentenmakers in verschillende landen in deze regio. Ook moeten we terughoudend zijn met de vermelding van de namen van betrokkenen.

Kijk voor meer informatie op de webpagina's van de volgende projecten:

ELIM

KEDAR

SARON

MOZES

DEBORAH

TABITHA

Ook geroepen om te gaan?

We hopen en bidden dat de Heere nog meer mensen het verlangen zal geven om voor langere tijd (longterm) uitgezonden te worden, het is hard nodig. Er zijn ook mogelijkheden om voor kortere tijd (shortterm) te gaan. Juist in de islamitische wereld leven nog miljoenen mensen die nog nooit een volgeling van Jezus hebben ontmoet. De velden zijn wit om te oogsten, maar er zijn weinig arbeiders.

Ondanks dat veel landen in het Midden-Oosten niet openstaan voor zendelingen, is het toch goed mogelijk om in woord en daad het Evangelie uit te dragen – zelfs in gesloten landen en zelfs met een gezin.

Meer weten hierover? Neem contact met ons op voor een vrijblijvend gesprek via info@stichting-ismael.nl of 085 - 00 81 616.

EN HIJ ZAL HEERSEN VAN DE ZEE TOT AAN DE ZEE,
EN VAN DE RIVIER TOT AAN DE EINDEN DER AARDE.

PSALM 72:8

De rivier die je hier ziet, is in werkelijkheid de Zarqa-river (ofwel: de Jabbok) die het grootste deel van het jaar helemaal droog staat. Water in deze rivierbedding is een teken van leven en hoop. Dit schilderij is gemaakt door een van de Woestijnleven veldwerkers.

Ik zal de laatste zijn

Mijn strijd tegen de Islamitische Staat

In dit aangrijpende boek vertelt Nadia Murad hoe haar leven - en dat van haar gemeenschap - in één dag werd verwoest door de opmars van de Islamitische Staat (IS). Ze neemt je mee naar het Iraakse dorpje Kocho nabij het Sinjar gebergte en de grens met Syrië, waar het leven van jezidische families zich naast het leven van hun Arabische burens in vrede afspeelt. Jezidi ben je door geboorte dus de gezinnen zijn het liefst zo groot mogelijk, zodat iedereen zijn of haar steentje kan bijdragen.

Nadia groeit op als elfde en jongste kind van haar ouders. Haar vader trouwt opnieuw en krijgt met zijn nieuwe vrouw nog meer kinderen. Ze omschrijft op een warme manier het leven in Kocho waarbij landbouw en gemeenschapszin een belangrijke rol spelen. De dorpsbewoners zijn arm, maar delen veel met elkaar. Ook religie speelt een grote rol. Daarnaast schrijft ze gedetailleerd over de politieke ontwikkelingen in Irak en de autonome regio Koerdistan vanaf het begin van deze eeuw.

Als IS in 2014 oprukt, arriveren de strijders op 3 augustus in Kocho. Het dorp wordt omsingeld en blijkt onverdedigbaar. De beloofde bescherming door Koerdische milities blijkt een wassen neus. Ook de eerder bewezen loyaliteit van Arabische dorpsgenoten verdwijnt als sneeuw voor de zon. Sommige jezidi's vluchten naar het Sinjar gebergte waarbij velen het leven laten door ouderdom, hitte of ziekte.

Anderen worden door IS tegengehouden en geëxecuteerd. De achtergebleven jezidi's worden twee weken lang in hun eigen huizen gegijzeld, tot ze zich, verlamd door angst, moeten overgeven aan wat komen gaat.

De schrijfster weet de lezer heel goed de sfeer en spanningen mee te geven. Onwillekeurig doen haar beschrijvingen denken aan de verhalen rondom de bezetting van Nederland in 1940 en de vervolging van Joden die daarna kwam. Culturele context en politieke belangen met 1940 verschillen; de angst, de dreiging en de psychologische machtsstrijd lees je in beide soorten ervaringsverhalen terug.

Nadat alle jezidi's uit het dorp zijn gehaald, worden alle volwassen mannen geliquideerd. De jonge jongens worden gespaard en naar 'heropvoedingskampen' gebracht om moslim en IS-strijder te worden. De ongetrouwde vrouwen en meisjes worden gescheiden van van hun moeders en getrouwde vrouwelijke familieleden. De jonge vrouwen en meisjes wacht het verschrikkelijke lot om als sabiyya - krijgsbuit - te worden misbruikt en te worden verkocht als slavin.

Dan begint het vrouw-onterende geweld dat Nadia wordt aangedaan, totdat ze door een reeks toevalligheden en een grote dosis moed terechtkomt bij een familie die, ondanks het gevaar, besluit haar te helpen.

Dit boek is bedoeld voor een geoefende, volwassen lezer. Hoewel er enkele scheldwoorden in voorkomen, blijft het taalgebruik overwegend ingetogen en zonder grove krachttermen. Het boek biedt een indringende inblik in de recente politieke geschiedenis in Irak en Syrië. Het belicht het lot van een religieuze minderheid onder uiteenlopende vormen van bestuur. 🙏

*HET BOEK BIEDT EEN
INDRINGENDE INBIJK IN
DE RECENTE POLITIEKE
GESCHIEDENIS IN IRAK.*

Ik zal de laatste zijn
Mijn strijd tegen de
Islamitische Staat
Auteur: Nadia Murad
Nederlands Paperback
97 890 263 390 42 14
November 2017
335 pagina's

Petra Kater - Van Es
Administratief medewerker
Stichting Ismaël

Hulp aan jezidi-meisjes

door middel van traumaverwerking en vergeving

Jezidi vluchtelingenkamp

Foto boven: Naailessen helpen om een vak te leren en versterkt het zelfbeeld en de eigenwaarde. Foto onder: Enkele van de jezidi-meisjes die onlangs hebben deelgenomen aan het project.

In Ba'adre, Irak, is een traumacentrum voor jezidi-meisjes dat door Stichting Ismaël wordt ondersteund. De jonge vrouwen zijn in hun gevangenschap als sabiyya ernstig misbruikt en verkracht door leden van IS. Na hun vlucht of bevrijding kwamen ze in vluchtelingenkampen terecht. Toen is het traumacentrum in het leven geroepen.

Een therapiesessie bestaat een periode van twee maanden. De vrouwen leren kleding te naaien of krijgen een opleiding tot kapster. Maar bovenal wordt door een therapeut gewerkt aan hun trauma. Hiervoor wordt op eenvoudige wijze gewerkt met voorbeelden, geschiedenissen en thema's uit de Bijbel. Het thema vergeving heeft een grote plaats, zowel 'iemand vergeven' als 'door iemand vergeven worden'. De jonge vrouwen krijgen een Bijbel en staan over het algemeen positief tegenover christenen en de Bijbelse boodschap.

Nadia, de manager van de traumatherapie, heeft kanker. Desondanks blijft zij gedreven om 'haar meisjes' te helpen.

Het zelfvertrouwen en eigenwaarde van deze meisjes is enigszins terug. Ze zijn vriendinnen geworden met hun lotgenoten.

Lees meer over dit project op stichting-ismael.nl/traumacentrum

DONATEURS VERTELLEN

We vroegen onze donateurs naar hun betrokkenheid bij Stichting Ismaël. Wat telkens terugkwam, was hun bewogenheid: de liefde voor de naaste en de liefde voor Gods Woord. Vanuit die drijfveer willen zij, door gebed en giften, de Arabische volken bereiken met het Evangelie van genade.

KERK

Op welke manier hoorde u van Stichting Ismaël?

Het bestuur van de vrouwenvereniging was volledig vernieuwd. Het nieuwe bestuur ging te rade bij de buurgemeente te Krabbendijke en besprak diverse ideeën voor het nieuwe seizoen. De Gereformeerde Gemeente Krabbendijke had enthousiasme getoond voor de presentatie over het werk van Stichting Ismaël, zodoende gingen wij ons ook verdiepen en besloten we om hier ons spaardoel van te maken.

Wat sprak u aan in het werk van de stichting?

Vooraf dat er in de landen rondom Israël zoveel wordt gedaan aan zending en kerkplanting. We gingen er vanuit dat er eigenlijk alleen moslims woonden die ook niets met Israël hebben, maar dit bleek toch anders te zijn.

Hoe hebben jullie de acties aangepakt?

Allereerst hebben we gecollecteerd op de informatie-avond die de heer Vreeken bij ons hield. Verder gaat er elke verenigingsavond een busje rond voor het spaardoel van dat jaar. We houden één keer per jaar verkoping waarvan een groot deel van de opbrengst naar het spaardoel gaat en we organiseren elk jaar een voorjaarswandeling, voor alle vrouwen vanuit de gemeente, waarbij we ook aandacht geven aan het spaardoel.

Ging het werk van Stichting Ismaël breder leven naar aanleiding van de acties?

Tijdens de presentatie door de heer Vreeken zeker. Er was toen ook interesse van mensen buiten de vrouwenvereniging om de avond bij te wonen.

Ellen Zandijk
Gereformeerde Gemeente
Waarde
(Foto van verkoopdag)

BEDRIJF

Hoe kwam u destijds in aanraking met Stichting Ismaël?

Waarschijnlijk door een RD advertentie of iets dergelijks. Ik denk dat er iets concreets gevraagd werd, waarmee het tastbaar wordt wat er met de donaties gedaan wordt. Dus bijvoorbeeld Bijbels of een Bijbelcentrum of zo iets. En juist het concrete triggerde dan aan het begin om wat bij te dragen aan een Bijbelcentrum cq ontmoetingsruimte.

Wat sprak/wat spreekt u hierin aan?

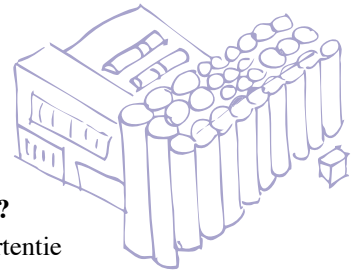
Er zijn mensen die iets moois proberen te doen. Als je dan de kans hebt, dan help je een beetje waar dat kan en waar een concrete vraag komt. Daarnaast: in die landen en in die context is het zo ingewikkeld! Dat vind ik dan wel extra te waarderen, omdat je zeker weet dat je aan iets ingewikkelds begint. Het valt voor mij ook wel in de categorie: 'doe dan wat je hand vindt om te doen'.

U steunt het werk van Stichting Ismaël nu ruim vier jaar. Is er een project dat u aanspreekt?

Nee, maar stel je voor: er komt een vraag voor 1000 Bijbels, dan zeg ik: zullen we daar wat mee doen?

Hoe dichtbij is het Midden-Oosten voor u, en de nood van de Moslims?

Eerlijk gezegd is het voor mij best ver weg. Maar als er nood is, dan probeer je daar op afstand in te ondersteunen. En dan is het mooi als er ook echt wat gebeurt: bijvoorbeeld dat er Bijbels heen gaan of daar gedrukt worden en dat dat Catechismusuitleg van Van Dam daar verder verspreid wordt.

Eddy van Gelder
DGA Olivet
Dordrecht

SCHOOL

Hoe kwamen jullie in aanraking met Stichting Ismaël?

Samen met andere leerlingen van Calvijn College Krabbendijke Appelstraat voerden we actie voor jongeren op de Vlake van Ninevé. Eén jaar lang was het zendingsgeld bestemd voor het project Art therapy en werd op andere manieren geld voor het project opgehaald. Samen met klasgenoten haalden we maar liefst 9.000 euro op!

Jongeren in Irak hebben vaak een oorlogstrauma en met het opgehaalde geld kan een heel aantal jongeren drie maanden lang onderwijs krijgen over sociale omgangsvormen, traumaverwerking en Bijbel-, teken- en schilderonderwijs.

Waarom vonden jullie dit belangrijk?

We zitten in een klas die de hoogste opbrengst binnenhaalde: Thomas: "Het is onze plicht als christen om ons in te zetten voor mensen die het moeilijk hebben." Nathan vult aan: "Wij kunnen in ons land doen wat we willen. We zijn er blij mee dat we voor de mensen in Irak wat hebben kunnen doen".

Thomas (links)
Nathan (rechts)
Leerlingen Calvijn
College Krabbendijke

DONATEUR

Op welke manier hoorde u van Stichting Ismaël?

Een heel aantal jaren terug na het lezen van een artikel. Daarna ging ik Stichting Ismaël volgen. De artikelen die ik lees zijn ondanks de omstandigheden daar bemoedigend en doen altijd goed. Je krijgt dan liefde in je hart voor mensen dat ze met Gods Woord in aanraking komen. In 2023 was ik in een dienst in Meeuwen. De dominee preekte over Handelingen 9 vers 6 over Paulus in Damascus. Die preek was voor mij onvergetelijk. In de week daarop ontmoette ik in Leerdam een alleenstaande Syrische moeder met een baby en daardoor verdiepte mijn interesse, de vrouw kwam uit Damascus. We zijn nog steeds goed bevriend.

Wat spreekt u aan in het werk?

Als je met evangelisatie bezig bent, zoek je altijd hoe je met de mensen in contact komt, en je zoekt naar verdieping daarin. Het verschil met ons dagelijks leven en hoe de mensen daar leven is zo groot. Hoe lauw zijn we soms! Er gaat soms veel meer vanuit als iemand christen is in het Midden-Oosten. Ik heb liefde in mijn hart voor het werk. De Woestijnleven-projecten spreken me ook aan. Het leven is soms echt een woestijn, ook geestelijk gezien.

U bent een verkoop-app-groep gestart?

Ik vind het mooi om dingen te organiseren. Via kerken en scholen wilde ik wat organiseren, maar dat kwam tot nu toe nog niet van de grond. Toen kwam ik op het idee van een verkoop-app. Dat loopt nu een tijdje en wil ik graag verder uitbouwen.

Hanna Klomp

Afscheid in het 'restaurant'

Meer dan tien jaar lang heb ik me mogen inzetten voor Woordverkondiging in het Midden-Oosten. Sinds 2015 is er veel gebeurd. De missie van onze stichting krijgt steeds meer draagvlak in onze reformatorische achterban. Daar ben ik dankbaar voor. Gods Woord spreekt namelijk op zoveel plaatsen over beloftes voor de volken in het Midden-Oosten.

Door al die jaren heen ben ik samen met mijn vrouw ons land doorgereisd. In meer dan honderd kerken namen we de toehoorders als het ware mee op reis langs onze projecten in het Midden-Oosten. Projecten die allemaal in het teken staan van de verspreiding van het Evangelie. We gingen van Kamperland tot Damwoude; en van Rijssen tot Moerkapelle.

Wederzijdse bemoediging

Ook mocht ik gedurende die jaren de projecten in de Arabische landen van het Midden-Oosten bezoeken. Voor de meestal in verdrukking levende christenen was het vaak een bemoediging dat er mensen waren die de tijd namen om naar hen te luisteren, met hen uit de Bijbel te lezen

en met hen te bidden. Op hun beurt hebben deze mensen mij ook bemoedigd. Hun kinderlijk geloofsvertrouwen heeft me enorm aangesproken.

Ademloos luisteren

Zo reisden we eind oktober door Egypte. In de dorpen van *Upper Egypt* bezochten we verschillende gemeentes. In het ene dorp namen we een kijkje bij een zondagschool waar de kinderen les krijgen uit boekjes gedrukt en gedistribueerd door Stichting Ismaël. In een ander dorp bezochten we op zondag een kerkdienst. Het eenvoudige kerkje staat werkelijk tussen de graftombes; we helpen deze gemeente met de bouw van een nieuw kerkgebouw. In weer een ander dorp bezochten we een vrouwen-bijeenkomst waar

maar liefst 250 vrouwen bijeenkwamen. Ze luisterden ademloos naar het verhaal over de Samaritaanse vrouw.

De bijeenkomst met ruim 250 christen-vrouwen.

Geen kerk

Aan het einde van de reis bezochten we een stadje midden in de Egyptische woestijn. Een stadje rondom een prachtige oase; het warme water borrelt op verschillende plaatsen uit de grond waardoor er vijvers ontstaan. Ze schijnen mineralen te bevatten die helend werken. Maar de mensen kunnen daar op Gods dag niet naar de kerk. Christen-zijn is daar verboden. Er is zelfs nog nooit een kerk geweest.

Groei

We ondersteunen daar al een aantal jaren een Egyptische zending, zijn schuilnaam is 'Bassem'. Iedere week maakt hij een reis van 400 kilometer en verblijft drie dagen in deze woestijnstad. In een kamertje komen inmiddels wat mensen bij elkaar en mag Bassem op eenvoudige wijze iets uit de Bijbel vertellen. Het groepje mensen dat bijeenkomt groeit. Zelfs zodanig dat uitgekeken moest worden naar een andere ruimte.

'Restaurant'

We hebben hen geholpen met de aankoop van een stukje land. Daar, tussen de dadelpalmen, vrijst nu een eenvoudig gebouwtje. Omdat de naam 'kerk' hier streng verboden is, wordt het gebouwtje het 'restaurant' genoemd. Tijdens ons bezoek werd het 'restaurant' voor het eerst in gebruik genomen. Ongeveer dertig mensen kwamen daar bij elkaar om enkele christelijke liederen te zingen, om met elkaar te bidden en om naar een Bijbelverhaal te luisteren.

(Her)kennen

We hebben ze iets verteld over de man in Bethesda (Johannes 5). Hij lag 38 jaar op bed en al die jaren had niemand hem geholpen. De toehoorders kenden het verhaal niet, maar ze herkenden zich er wel in. De bronnen die overal in het stadje aanwezig zijn; maar ook dat deze mensen niemand hebben die hen helpt. Waar in al die 38 jaar niemand was die deze man hielp, kwam de Heere Jezus speciaal voor hem naar Bethesda en stelde hem de vraag die nog nooit iemand eerder aan hem had gesteld: "Wilt gij gezond worden?" De Heere Jezus is nog steeds Dezelfde. Hij is de Eerste, en ook de Laatste.

Uit de duisternis

Samen met Bassem bedachten we een naam voor het 'restaurant'. Uiteindelijk is de keuze gevallen op 'Oase van het licht'. Het is ons gebed dat ook in deze woestijnstad mensen geroepen mogen worden uit de duisternis, tot Zijn wonderbaar licht. Dat zij, die eertijds geen volk waren, eens Gods volk mogen zijn; die eertijds niet ontfermd waren, eens ontfermd zijn geworden.

Afscheid

Wij hebben afscheid genomen van dit groepje mensen die in het 'restaurant' samenkomen rondom een geopende Bijbel. Zo is er voor mij ook een tijd aangebroken om afscheid te nemen van het werk van Stichting Ismaël. Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd. Het werk loslaten zal wel gaan, maar de ontmoetingen met al die mensen in het Midden-Oosten hebben een onuitwisbare plek in mijn hart gekregen.

Jan Vreeken

Directeur Stichting Ismaël

De samenkomst in het 'restaurant'.

DUIVEN IN GAZA

Even naar buiten

"Gauw! Loop zo vlug als je kunt. Over tien minuten ben je terug." Met moeders stem in haar hoofd rent Maryam de trap af. Haar voeten bonken op de betonnen treden, haar adem gaat snel. Ze struikelt bijna, grijpt de leuning en redt net de vuilniszak die ze draagt. Maryam ademt diep in. De lucht ruikt stoffig, maar toch voelt het als vrijheid. Eindelijk even weg uit de benauwde flat. Ze zou willen dat ze naar zee kon, net zoals in haar dromen, maar nu moet ze naar de container.

Musa is haar vriendje

De straat is stil. Een duif koert op de elektriciteitsdraden, een paar jongens drijven geiten voort. De weg loopt steil naar beneden. Wolkjes stof dwarrelen rond haar schoenen. Hé kijk, daar is Musa. Zijn vader staat op het dak, met zijn groene pet. Musa had haar eens een groene sjaal laten zien met gouden draden en ook nog witte letters erop. De sjahada, weet Maryam. Dat is wat moslims geloven. Dat Allah alleen God is, en dat Mohammed zijn profeet is. Ze weet dat bijna iedereen in Gaza moslim is. Zij en haar moeder zijn christenen. Haar vader is lang geleden vermoord, en niemand deed iets. Met Musa praat ze daar nooit over; hij is haar vriend, met wie ze vaak naar het strand of park gaat.

Ze hoort een vliegtuig

Ze loopt verder, langs stapels puin en vuilnis. Mama wil niet dat hun afval op straat belandt,

maar de afgelopen dagen was het te gevaarlijk om buiten te komen. Maryam voelt hoe leeg de straten zijn, alsof iedereen zich schuilhoudt. Ze hoort haar eigen ademhaling, het zachte schuifelen van haar schoenen in het zand. Dan klinkt er een geluid dat haar verstijft: een vliegtuig.

Haar hart slaat op hol. Het zou toch veilig zijn vandaag? Ze versnelt haar pas, knijpt haar handen steviger om de zak.

Maryam huilt

Plots klinkt er een harde knal. Haar oren suizen, de zak valt uit haar handen. Rook stijgt op achter haar. Ze krimpt ineen, haar knieën voelen slap. Ze wil vluchten, maar denkt aan mama's woorden: "Niet op straat." Hijgend sleept ze de zak naar de container. Met een grote zwaai smijt ze hem erin. Dan gaat ze zitten, met haar rug tegen het koude ijzer. Haar hoofd bonkt. Haar benen trillen. Tranen schieten in haar ogen. Wat is er gebeurd?

Was het tóch niet veilig? Gelukkig is er niets met háár gebeurd. Maar ze moet terug! Mama wacht op haar! Zij zal de knal vast ook gehoord hebben. Wat zal ze ongerust zijn! Ze zal zo snel ze kan terug rennen. Maar eerst even op adem komen.

Wat ziet ze onder de auto?

Maryam kijkt om zich heen. Dan schrikt ze weer. Naast één van de containers staat een auto. Zwartgeblakerd. De deuren hangen scheef. Hier is al eerder brand geweest. Ook door een bom? Wie zat er in die auto? Verdrietig staart Maryam

naar de auto. Dan ziet ze iets. Het zit onder de auto. Het beweegt! Een poesje? Nee, 't is veel kleiner. Langzaam staat Maryam op. Voorzichtig kruipt ze dichterbij en grijpt een piepend jong duifje. Het kan nog niet vliegen. Maryam ziet een grote terebintboom. De boom is niet hoog, maar heeft wel heel veel takken. Zou daar een nest in zitten? Haar handen omklemmen het bange diertje. "Ben jij uit die boom gevallen, kleintje? Je mankeert geloof ik niks. Is je moeder daar nog?" Meteen denkt Maryam aan haar eigen moeder. Ze moet terug naar huis! En vlug! Tien minuten, dat is vijf heen en vijf terug. Zal ze het duifje meenemen? Mama zal het niet binnen willen hebben. Dan schiet haar iets te binnen. Musa's opa! Die weet veel van vogels.

Opa kan helpen

Met het trillende diertje in haar handen loopt ze naar Musa's huis. Haar hart klopt nog steeds snel, maar het duifje leidt haar gedachten af. Zijn broertjes en zusjes spelen buiten alsof er niets gebeurd is. Binnen zit Musa's moeder. Maryam laat het duifje zien en vraagt of opa kan helpen. Even later komt de oude man, die het vogeltje liefdevol vasthoudt. "Ik zorg voor hem," belooft hij. "Samen met Musa maak ik een kooitje. Als hij groot genoeg is, mag jij hem vrijlaten." Maryam straalt, bedankt hem en haast zich terug.

Moeder roept

De weg omhoog voelt zwaar. Haar voeten glijden weg in het zand, haar adem brandt in haar keel. Maar bovenaan de helling staat haar moeder al te roepen. Ze vallen elkaar huilend in de armen. Maryam voelt de warmte van haar moeder en de angst die langzaam wegzakt. Dan ziet ze de geiten in de verte, roerloos op de grond liggen. "Een luchtaanval," zegt haar moeder zacht. "Hier vlakbij." Ze trekt Maryam mee naar binnen, de deur stevig achter zich dicht.

De vrijheid tegemoet

Die nacht droomt Maryam weer van het strand. De lucht is blauw, de wind speelt met haar krullen. Ze ziet Musa, zijn opa en het witte duifje in een kooitje. Ze grijpt het vast, tilt het hoog op en laat het los. De vogel valt. Maar klapt dan met zijn vleugels, de vrijheid tegemoet.

Welk project steunt u?

Deze eindejaarsactie staat in het teken van lectuurverspreiding, een van de kerntaken van Stichting Ismaël. Ook voor de Arabische wereld geldt: Onderzoek de Schriften ... die zijn het, die van Mij getuigen. Het is verheugend dat we steeds opnieuw vragen krijgen om te voorzien in Bijbels en andere christelijke lectuur. Vandaar dat we u vragen om ruimhartig aan deze projecten bij te dragen.

Arabische Bijbels

Steeds weer komen mensen in aanraking met Gods Woord. Na een aantal gesprekken willen ze dan graag een eigen Bijbel ontvangen. Ondanks dat het soms gevaaren kan opleveren.

Gift o.v.v. **BIJBELS**

Dagboek van J.C. Ryle

Na de eerste druk van het dagboek van J.C. Ryle (lees de meditatie op pagina 8) was al snel behoefte aan een herdruk. De kernachtige schrijfwijze van Ryle is heel aansprekend voor het Midden-Oosten.

Gift o.v.v. **DAGBOEK**

Uitleg van de Heidelberg

In dit boek wordt de Heidelbergse Catechismus op een eenvoudige wijze uitgelegd. Vanuit diverse protestantse kerkjes in het Midden-Oosten kwam de vraag voor een herdruk.

Gift o.v.v. **HEIDELBERGER**

Kinderbijbels

Bij evangelisatieprojecten worden ook in de Arabische wereld vaak kinderbijbels ingezet. Onlangs hebben we in Irak een herdruk van een boekje over de profeet Elia gedaan.

Gift o.v.v. **KINDERBIJBELS**

Maak uw gift over op:

NL68 TRIO 0786 7131 43

t.n.v. Stichting Ismaël o.v.v. projectnaam

LEEFTIJD:

NAAM:

ADRES:

23

Knip de kleurplaat uit en stuur je kunstwerk in een gesloten envelop (zonder postzegel) naar:

Stichting Ismaël, Antwoordnummer 5305, 3784 ZV Krimpen aan den IJssel.

De mooiste drie kleurplaten krijgen een prijsje thuisgestuurd.

Illustratie: Jesra Roggeveen

ZIJN LOF getuigen

